

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **V. Q. N.**, zastoupen Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2021, č. j. 1 Az 44/2020 – 57, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 9. 2020, č. j. OAM-357/ZA-ZA11-HA10-2020, byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

[2] Žalobce následně podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 18. 10. 2021, č. j. 1 Az 44/2020 – 57, zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) poté podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje především tím, že by byl nucen ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu vycestovat z ČR a opustit svou rodinu. Stěžovatel je otcem dvou předčasně narozených dcer (25. 2. 2020), přičemž jejich matka dosáhla zletilosti teprve letos v lednu. Jelikož je péče o dvě nedonošené děti se specifickými potřebami pro přítelkyni stěžovatele samostatně nerealizovatelná, je přítomnost otce (stěžovatele) podstatná k zajištění zdárného vývoje dětí. V případě návratu stěžovatele do země původu tak reálně dojde nejen k porušení práva dětí na styk s oběma rodiči, ale především reálně hrozí, že matka nebude sama schopna péči o děti zajistit. Matka dětí v současné době zajišťuje prostředky k obživě celé rodiny a stěžovatel zajišťuje veškerou péči o děti v době, kdy je jejich matka v zaměstnání. Stěžovatel je tak primární pečující osobou, která s dětmi tráví veškerý čas. Jiné osoby nejsou schopny péči o děti zajistit. Vycestování by tak pro stěžovatele dle jeho vyjádření znamenalo nenahraditelnou újmu, která by byla větší, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám na základě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Přiznání odkladného účinku by nebylo dle stěžovatele ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření nepovažoval návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele za důvodný. Stěžovatelem uvedené skutečnosti dle žalovaného nenasvědčují tomu, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly újmu, která by v jeho konkrétním případě svědčila pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvádí pouze obecná konstatování o možném narušení jeho práva na spravedlivý proces, stěžovateli však nic nebrání v tom, aby se svým advokátem komunikoval na dálku. Žalovaný připomněl, že azylové řízení není řízením, která má nahrazovat řízení podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR.

[6] Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá kasační stížnost v daném případě ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolomuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[9] Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného rozhodnutí správního orgánu nucen vycestovat zpět do země původu, což by znamenalo zásah do jeho rodinného života, neboť stěžovatel uvádí, že je otcem dvou předčasně narozených dcer, jejichž matkou je občanka České republiky, jelikož jeho partnerka v průběhu správního řízení nabyla české státní občanství. Stěžovatel podle svého tvrzení, které žalovaný nezpochybnil, soustavně pečuje o své dvě předčasně narozené dcery, přičemž partnerka stěžovatele (matka nezletilých dětí) zajišťuje finanční příjem rodiny. Vzhledem k tomu, že stěžovatel je pro děti, které jsou v nízkém a zranitelném věku, primární pečující osobou, mohlo by odloučení od otce, na kterého jsou dcery od narození zvyklé, ohrozit jejich vývoj a psychickou rovnováhu. Jeho čerstvě zletilá partnerka zároveň ve vyjádření v rámci soudního řízení popsala, že stěžovatel je pro ni velkou oporou a péčí o tak malá dvojčata by sama bez stěžovatele nezvládla.

[10] Na základě uvedených skutečností tedy dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, právní účinky rozhodnutí městského soudu, resp. rozhodnutí žalovaného by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[11] Nejvyšší správní soud neshledal ani skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu brozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení

pokračování

nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu brozícího zásahu do základního práva svédčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“. S ohledem na rodinné vazby stěžovatele na území České republiky v daném případě je proti újmě, která hrozí stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je totiž rozhodnutím pouze dočasné povahy, které na omezenou dobu oddaluje povinnost stěžovatele vycestovat z území ČR, jež se plně obnoví v případě, že bude kasační stížnost stěžovatele zamítnuta a stěžovatel mezitím nezíská jiný pobytový titul.

[12] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, což vyvolává právní následky stanovené v § 78b zákona o azylu.

[13] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. prosince 2021

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu